

banerne. Dertil ville Iltogene først og fremmest komme til at gaa, og derfra ville de komme til at gaa, ligesom det er Tilfældet med Kjøbenhavn, og det er det, der gør, at jeg hævder og tror fuldt og fast selv paa, at det vil for den langt overvejende Del af den jydsk Befolkning være heldigst at lægge den i Jylland.

Og lad mig da slutte med en eneste Bemærkning. Det har jo aldrig været min, og jeg er vis paa heller ikke en eneste af vi 19 Forslagsstilleres Hensigt at ville skade Viborg eller gøre noget ondt mod Viborg, lige saa lidt som der i 1864 var nogen eneste dansk Mand, der vilde skade Ribe, den Gang, da der blev skaaret Jord fra. Men Stillingen er den, at den Skade, som der nu kan gøres Viborg, kan jeg ikke tro er saa forfærdelig stor. Vi have nemlig endnu ikke hørt et Ord fra det ærede Medlem for Viborg (Ravn). Her sad vi ved 2den Behandling og drøftede dette Spørgsmaal, der i mange Henseender er et Livsspørgsmaal for Viborg, og her sidde vi i dette Øjeblik og drøfte det samme, men det ærede Medlem for Viborg holder stadig sin Mund lukket. Han ved nemlig saa godt, at der ingen Ulykke sker derved, det antager jeg foreløbig, indtil jeg faar noget andet at høre fra ham i Dag. Naar nu Almenvellet kræver det — det tro vi nu paa — og naar det vil være det billigste, og det synes vi, vi kunne bevise, navnlig ud fra den højtærede Ministers Udtalelser, og naar vi heller ikke tro, at det i nogen væsentlig Grad vil skade Viborg, anbefaler jeg at vedtage Forslaget. Jeg vil slutte med at sige for mit Vedkommende, at skulde det lykkes os at faa Ændringen gennemført, som vil være til størst Nytte for den største Del af Jyllands Befolkning, saa vil jeg saa godt som nogen, saa villig som nogen, være med til ved given Lejlighed at tage Hensyn først og fremmest til en By som Viborg, ligesom jeg beder ærede Medlemmer først og fremmest at tage Hensyn til en By som Ribe, der er bleven mishandlet ved Regeringsforanstaltninger, som ikke kunde afvendes. Nu har jeg paa Forslagsstillernes Vegne givet nogle af de Grunde, der efter min Mening rettelig kunne gives for, at vi stemme for, at Aarhus bliver det Sted, hvor Landsretten for Jyllands Vedkommende skal ligge. Jeg tvivler ikke om, at maaske en hel Del af mine ærede Medforslagsstillere have andre og flere og bedre Grunde for Forslaget. Jeg har nu givet dem saa gode, jeg kan, og jeg tror, at vi ved at vedtage Forslaget ere med til at fremme et alment

Gode for den jydsk Befolkning og ingenlunde er med til derigennem at gøre noget for enten at skade eller gavne den ene eller den anden i den Forstand. Hermed skal jeg anbefale Ændringsforslaget paa det bedste og haabe, at Justitsministeren ikke med sin store Person vil lægge sig i Vejen, for saa, ved jeg, saa vælte vi.

Justitsministeren (Alberti): Det vil være forstaaeligt, at jeg føler en stærk Trang til at udtale min Glæde over det Resultat, hvortil Forhandlingerne i Udvalget ere naaede mellem 2den og 3die Behandling. Det har atter her vist sig, at naar der fra begge Sider er god Villie, lykkes det ogsaa at finde den Vej, som fører til Maalet, og der har været god Villie fra begge Sider. Jeg tilskriver derfor Fortjenesten af, at vi ere komne til det Resultat, hvortil vi ere naaede, lige saa fuldt det ærede Udvalg som de Bestræbelser, jeg har udfoldet. Lidet vilde det jo have nyttet, om der fra min Side, saaledes som den ærede første Ordfører, der havde Ordet i Forgaars (Krabbe), udtalte, havde været Redebonhed til Forhandling, hvis ikke denne Redebonhed var bleven mødt fra Udvalgets Side med tilsvarende Imødekommenhed og god Villie. Og det har været saa meget heldigere, at vi have kunnet arbejde sammen, og naa til et saadant Resultat, at ingen af Parterne har behøvet at træde bort fra sin Opfattelse af de foreliggende Spørgsmaal og deres Bedømmelse. Der er naturligvis i Motiveringerne og i de Veje, der have ledet fra de enkelte Sider til Resultat paa de enkelte Punkter, afvigende Meninger, men det er jo ikke det, hvorpaa det kommer an. Det, hvorpaa det kommer an, er, at vi have naaet en Lovtekst, der paa et enkelt Punkt nær er tiltraadt enstemmig af alle Udvalgets Medlemmer og mig, og som paa det Punkt, hvor Tiltrædelsen ikke har været enstemmig, dog er tiltraadt næsten af hele Udvalget og mig.

Det er gaaet med disse Ændringsforslag paa en lignende Maade som med Ændringsforslag tidligere under denne Sags Behandling, at det ikke er saa ganske let at skelne mellem, hvilken Del af Ændringsforslagene der skyldes Udvalget, og hvilken Del af Ændringsforslagene der skyldes mig. Som et Eksempel skal jeg nævne Spørgsmaalet om Ordningen ved de politiske Lovovertrædelser. Der er Forholdet det, at den Tanke, som er bleven fulgt — den Tanke, at naar man ikke har